

РЕШЕНИЕ

№ 2535

гр. София, 15.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7188** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба на П. К. С. против Решение № Ж-463#7/05.12.2017г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, комисията), в частта по т. 3, с която на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във вр. с чл. 320, ал. 3 от ИК на лицето е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 500 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (отм.).

В жалбата са наведени доводи, че оспореното решение на КЗЛД не е надлежно мотивирано и не отразява вярно фактическата обстановка. Допълнително се сочи, че решението е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като жалбоподателят не е бил уведомен за образуваното административно производство и не му е била предоставена възможност да участва в него. Твърди се, че не е безспорно доказано вмененото нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД /отм./. Претендира се отмяна на решението със законните последици.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Я., който поддържа жалбата на заявените основания. Претендира разности.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, за съдебно заседание редовно призован, не се явява представител.

Заинтересованите страни – М. К. Ц. - Г., Н. П. Д. и Р. Б. Л. не вземат становище по жалбата.

Административен съд София-град, като съобрази приетите по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Производството пред КЗЛД е образувано по реда на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД – по жалби на шест физически лица, сред които М. Ц. – Г., Н. П. Д. и Р. Б. Л., конституирани като заинтересовани страни в настоящото производство, срещу Инициативен комитет (ИК), представляван от С. С. С., съдържащи твърдения за неправомерно обработване на личните им данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на инициативен комитет, представляван от С. С. С., за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016г. Посоченото обработване на личните данни е установено след справка на интернет страницата на Централната изборителна комисия. Жалбоподателите са декларирали, че не са изразявали своята подкрепа за посочения инициативен комитет, полагайки собственоръчния си подпис, както и три имена и единен граждански номер в списъка по чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от Изборния кодекс във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление.

Във връзка с постъпилите жалби, в КЗЛД е образувано административно производство по реда на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Жалбите са разгледани в три заседания на комисията, обективирани в Протокол № 30 от 10 и 11 май 2017г., Протокол № 53 от 13.09.2017г. и Протокол № 59 от 18.10.2017г. На първото заседание КЗЛД е обявила жалбите за допустими и е конституирала страните в производството. На второто заседание, обективирано в Протокол № 53 от 13.09.2017г., като ответна страна е конституиран П. К. С. – член на инициативния комитет под № 17, от когото е решено да се изиска становище.

Изготвено е съобщение изх. № ППН-01-Ж-479#12/21.09.2017г. /л. 43 от делото/ до П. С., с което последният е уведомен за образуваното административно производство, както и че подадените жалби пред КЗЛД ще бъдат разгледани по същество на заседание на Комисията, което ще се проведе на 18.10.2017г. от 13:00 ч. По преписката няма данни, че съобщение изх. № ППН-01-Ж-479#12/21.09.2017г. е връчено на П. С..

На третото заседание на КЗЛД, обективирано в Протокол № 59 от 18.10.2017г., жалбите са разгледани по същество и е приет проект за решение. В последния протокол е отразено, че страните са редовно уведомени, като изрично е отбелязано, че членовете на инициативния комитет също са редовно уведомени, но не се явяват и не изпращат представители.

С решението на КЗЛД, в частта по т. 3, на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във вр. с чл. 320, ал. 3 от ИК на П. К. С. е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 500 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (отм.).

При така установената фактическа обстановка и след преценка за законосъобразност на оспореното решение съобразно чл. 168 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Съдът не приема доводите на ответника за просрочие на жалбата. Решението на КЗЛД е изпратено на жалбоподателя като препоръчана пощенска пратка, но видно от приложеното по делото известие за доставяне /л. 59-гръб/, същата е върната с отбелязване, че е непотърсена. Съгласно чл. 61, ал. 1 и 2 от АПК /в приложимата редакция, ДВ, бр. 27/2014г./ съобщаването на акта се извършва в тридневен срок от издаването му чрез устно уведомяване за неговото съдържание или чрез отправяне на

писмено съобщение. Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин /чл. 61, ал. 3 АПК/. Съобщаването на акта в разглеждания случай по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК не може да се приеме за редовно. Уведомяване по този начин се допуска, само ако адресът на заинтересованото лице не е известен или ако то не е намерено на посочения от него адрес. В случая актът е изпратен като препоръчана пратка на адреса на лицето, но съгласно известието за доставяне, същата е върната с отбелязване, че е непотърсена. За да се приеме, че лицето не е намерено на посочения от него адрес, същото следва да е напуснало адреса и да не може да се установи новия му адрес.

Съгласно чл. 44, б. „а“ и „б“ от Общи условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от [фирма], приети по реда на чл. 21 от Закона за пощенските услуги, в сила от 18.06.2018г., препоръчаните пощенски пратки се доставят лично на получателя на адреса срещу подпис; когато пратката не може да бъде доставена на адреса поради отсъствие на получателя (пълнолетен член на домакинството), в пощенската кутия се оставя писмено служебно известие с покана получателят да се яви за получаване на пратката в пощенската служба. Срокът за доставяне е 20 дни от датата на получаване на пратката в пощенската служба. При неявяване на получателя в срок от 10 календарни дни от датата на получаване на пратката в пощенската станция за доставяне се изпраща второ писмено служебно известие.

Срокът за доставяне на препоръчаните пратки е 20 дни от датата на получаване на пратката в пощенската служба. При неявяване на получателя, в срок от 10 календарни дни от датата на получаване на пощенската пратка в пощенската служба за доставяне, се изпраща второ писмено служебно известие – чл. 45 от посочените общи условия.

В случая няма данни, че е спазена процедурата за доставяне на препоръчани пощенски пратки, разписана в общите условия на пощенския оператор, а именно че адресът на получателя на пратката е посетен, но последният/пълнолетен член на домакинството му не са намерени; че в пощенската кутия е оставено известие за получаване на пратката в пощенската служба; че е изпратено повторно служебно известие. Обстоятелството, че жалбоподателят не е посетил пощенската станция за получаване на пощенска пратка не е основание за прилагане на режима по чл. 61, ал. 3 от АПК. При това положение се налага извод, че жалбоподателят не е бил редовно уведомен за издаденото решение, поради което не е започнал да тече и срокът за обжалването му. Ето защо следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника/. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ /чл. 9, ал. 3/. Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували със „за“ и са се подписали всичките трима присъстващи членове на комисията, поради което безспорно е формирано мнозинство и решението е валидно взето.

Решението е постановено в изискуемата по закон форма съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК, като формално съдържа фактическите и правни основания за издаването му.

При постановяване на решението обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя.

В нарушение на процесуалните правила по чл. 26, ал. 1, чл. 34, ал. 1 и 3 и чл. 36, ал. 2 от АПК жалбоподателят не е бил уведомен за образуването пред КЗЛД производство и е бил лишен от право да участва в производството, в резултат на което не е могъл да се запознае със събраните доказателства, да вземе становище по тях, вкл. по резултатите от назначената почеркова експертиза, да бъде изслушан, да поиска събирането на допълнителни доказателства и т.н. Посочените разпоредби са общи и касаят всички административни производства, доколкото в специален закон не е изключено тяхното приложение. Спазването им е гаранция за правата на засегнатите от административния акт лица, на които се предоставя възможност да проявят съответната активност в защита на правата си, като представят становище и доказателства за установяване на релевантните за случая факти. Неучастието на заинтересовани страни в производството по издаване на оспорения административен акт представлява и нарушение на основен принцип на административния процес, а именно принципа на равно участие на всички, чиито права са засегнати от акта – чл. 8 от АПК.

По делото не са налице доказателства, че жалбоподателят е надлежно уведомен за започналото производство. По преписката е приложено съобщение изх. № ППН-01-Ж-479#12/21.09.2017г. /л. 43 от делото/ до П. К. С., с което последният е уведомен по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК за образувано производство пред КЗЛД във връзка с подадени жалби срещу инициативния комитет, в който членува, касаещи неправомерно обработване на лични данни. Уведомен е също така, че на жалбоподателя е дадена възможност да предоставят сравнителен материал за изготвяне на експертиза на подпис, с цел установяване истинността, респ. неистинността на положения подпис в списъците, предоставени от политическите субекти в ЦИК. Въз основа на същите, от Научноизследователския институт по криминалистика и криминология е изготвен протокол за извършена експертиза на подпис. В тази връзка, на основание чл. 34, ал. 1 от АПК жалбоподателят е уведомен, че протоколът е приложен към документите по преписката и е на негово разположение заедно с останалите материали, както и че на основание чл. 34, ал. 3 от АПК има възможност в 3-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази становище, както и да направи своите писмени искания и възражения по така събраните доказателства. В писмото също така е указано на жалбоподателя, че на основание чл. 36, ал. 2 от АПК разполага с възможност в 3-дневен срок да изрази становището си по жалбите, както и да предостави всички относими доказателства по случая, с които разполага. В заключение жалбоподателят е уведомен, че на 18.10.2017г. ще бъде проведено открито заседание на КЗЛД от 13:00 часа за разглеждане по същество на подадените жалби.

По делото липсват доказателства, че писмо изх. № ППН-01-Ж-479#12/21.09.2017г. е съобщено на жалбоподателя. В тази връзка с разпореждане от 21.10.2020г. съдът е задължил ответника да представи доказателства за уведомяване на жалбоподателя по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК за образуването пред КЗЛД производство, вкл. на коя дата е получил писмо изх. № ППН-01-Ж-479#12/21.09.2017г.

По преписката е приложено единствено съобщение № 525-П/26.05.2017г. /л. 33-38/, разпечатка от сайта на КЗЛД, адресирано до жалбоподатели и политически субекти за графика на откритите заседания, които ще се проведат за разглеждане на жалби, подадени по повод обработване на лични данни в избора за президент и вицепрезидент и информационно-разяснителна кампания по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016г. В съобщението /л. 37-гръб/ са отразени с рег. № и дата на подаване и 6-те броя жалби срещу ИК С. С. С., като е посочено, че заседанието ще се проведе на 07.07.2017г. На посочената дата обаче не е било проведено заседание по жалбите срещу този инициативен комитет. Жалбите са разгледани в три заседания на комисията, обективирани в Протокол № 30 от 10 и 11 май 2017г., Протокол № 53 от 13.09.2017г. и Протокол № 59 от 18.10.2017г.

В изпълнение на дадените указания по делото е постъпило писмо от ответника /л. 86 от делото/, към което е приложено копие на известие за доставяне с бар код PS 1113 00NVNT /л. 87/, касаещо адресирано до П. К. С. писмо изх. № ППН-01-Ж-479#12/21.09.2017г. Видно от представеното известие за доставяне писмото е изпратено на жалбоподателя като препоръчана пратка, но същата е върната с отбелязване, че е непотърсена.

От изложеното е видно, че ответникът не е представил надлежни доказателства, че настоящият жалбоподател въобще е бил уведомяван за образувано срещу него производство пред КЗЛД. Нещо повече, жалбоподателят не само че не е уведомен за образуваното производство пред КЗЛД, но и не е уведомен за датата на откритото заседание на комисията на 18.10.2017г., на което са разгледани жалбите по същество, както изисква чл. 40, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Публикуването на съобщение на сайта на КЗЛД за постъпили жалби срещу различни политически субекти и дати на открити заседания не може да замести липсата на редовно уведомяване на всяка от страните във всяко производство. Освен това, в публикуваното съобщение е посочена невярна дата на провеждане на съдебно заседание досежно жалбите срещу ИК, представляван от С. С.. Също така не са налице данни, че на сайта на КЗЛД е публикувано съобщение по чл. 61, ал. 3 от АПК, касаещо конкретно П. С..

В случая е направен единствен, но неуспешен опит П. С. да бъде уведомен, като му е изпратено съобщение с препоръчана пратка. Съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК за започване на производството се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации. Според чл. 26, ал. 2 от АПК /в относимата редакция/, ако адресът или другите възможни начини за уведомяване (телефон, факс, електронна поща) на заинтересованите граждани и организации са неизвестни, съобщаването се извършва по реда на чл. 61, ал. 3. В случая адресът на страната е известен, поради което не е имало основание за прилагане на чл. 61, ал. 3. Нещо повече, страната не е била редовно уведомена и по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК, тъй като на електронната страница на КЗЛД не е публикувано съобщение изх. № ППН-01-Ж-479#12/21.09.2017г., което не е успешно доставено като препоръчана пощенска пратка.

КЗЛД не е проявила необходимата активност да уведоми своевременно оспорващия за образуваното срещу него производство, както и за насроченото открито заседание, като при необходимост изпрати нова съобщение до него. По този начин комисията е лишила лицето от всякакво участие в производството, с което е нарушила императивните разпоредби на чл. 26, ал. 1, чл. 34, ал. 1 и 3, чл. 35 от АПК.

Нормата на чл. 26, ал. 1 от АПК е императивна и е гаранция за правата на

заинтересованите от административното производство лица. По делото е безспорно установено, че членът на инициативния комитет не е бил уведомен за започналото срещу него производство пред КЗЛД. В ЗЗЛД не се съдържат разпоредби, които да изключват приложението на чл. 26 АПК, поради което административният орган е имал задължението да уведоми лицата, чиито права и законни интереси биха били засегнати. Видно от приложените по делото доказателства до настоящия жалбоподател е изпратено съобщение с препоръчана пратка, но в известието за доставянето ѝ не са попълнени данни на получател и дата на получаване, няма и данни съобщението – изх. № ППН-01-Ж-479#12/21.09.2017г., да е поставяно на таблото за обявления или на интернет страницата на съответния орган.

Процесуалните нарушения в административното производство са съществени, ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган, т.е. ако недопускането им би довело до друго разрешение на въпроса. Именно такъв е настоящият случай, тъй като изводите на КЗЛД за осъществен състав на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД /отм./, за което е ангажирана и административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, се основават изцяло на резултатите от назначената в хода на производството почеркова експертиза. В същото време, лишаването на жалбоподателя от участие в производството го е лишило от възможността да се запознае с резултатите от почерковата експертиза, да ги оспори, съответно да поиска назначаването на повторна такава. Жалбоподателят не е могъл да предяви своите възражения и досежно начина на изготвяне на експертизата, а именно, че същата е изготвена въз основа на копие, а не на оригинала на списъка на гласоподавателите, поради което заключението не е обективно и достоверно, както и че не е направен анализ за евентуална автоимитация - полагане на почерк и подпис от същите лица, но по съзнателно променен от тях начин.

По изложените съображения решението на КЗЛД в оспорената му част е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила по чл. 26, ал. 1, 34, ал. 1 и 3 и 36, ал. 2 от АПК, довели до лишаване на жалбоподателя от участие в производството, а оттам и до ограничаване на правото му на защита, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за заплатена държавна такса в размер на 10 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-463#7/05.12.2017г. на Комисията за защита на личните данни, в частта по т. 3, с която на основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във вр. с чл. 320, ал. 3 от ИК на П. К. С. е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 500 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на П. К. С. ЕГН [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 310 /триста и десет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен

съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: